

מסכת שבועות

פרק א משנה ה

רבי שמעון בן יהודה אומר משמו, שעירי ראשי חודשים
מכפרין על טהור שאכל את הטמא. מוסיף עליהם של רגלים,
שמכפרין על טהור שאכל את הטמא ועל שאין בה ידיעה לא
בתחלה ולא בסוף. מוסיף עליהם של יום הכפורים, שהן
מכפרין על הטהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא
בתחלה ולא בסוף, ועל שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה
ידיעה בסוף. אמרו לו, מהו שיקרבו זה בזה. אמר להם, הן.
אמרו לו, אם כן, יהיו של יום הכפורים קרבין בראשי
חודשים, אבל היאך של ראשי חודשים קרבין ביום הכפורים
לכפר כפרה שאינה שלה. אמר להן, כלן באין לכפר על
טמאת מקדש וקדשיו:

